

Αρχιμανδρίτης π. Ιλαρίων Θεοδωρόπουλος: Να πάρουμε χαρά από το δοχείο της χαράς

/ [Ενορίες](#)

Οι χριστιανοί εναποθέτουν την ελπίδα τους στη μητρική Της προστασία και ζητούν τη βοήθειά Της στον αγώνα της ζωής. Μέσα από την ακολουθία των Χαιρετισμών έχουν την ευκαιρία να πλησιάσουν το πρόσωπό Της, να αντλήσουν χαρά, δύναμη και υπομονή, και να ζητήσουν τη μεσιτεία Της προς τον Θεό.

Στην 2η ακολουθία της Γ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον [Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#) την Παρασκευή 13 Μαρτίου 2026, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο [Αρχιμανδρίτης π. Ιλαρίων Θεοδωρόπουλος](#), κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2026».

Το κήρυγμα του π. Ιλαρίωνος αναφέρθηκε κυρίως στο νόημα της χριστιανικής ελπίδας και στη σχέση της με την Παναγία μέσα από την εμπειρία της Εκκλησίας

και ιδιαίτερα μέσα από την ακολουθία των Χαιρετισμών.

Παρακολουθήσετε το κήρυγμα του π. Ιλαρίωνος Θεοδωρόπουλου:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Αρχικά τόνισε ότι, κοιτάζοντας το γλυκό πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών, δεν πρέπει ποτέ να το αποσυνδέουμε από το πρόσωπο και τη δόξα του Υιού της, του Ιησού Χριστού. Η Εκκλησία καλείται να μαρτυρεί για την ελπίδα που έχει και για την πηγή αυτής της ελπίδας. Σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, η ζωή των χριστιανών είναι ουσιαστικά μια ζωή ελπίδας. Ο Θεός αναγέννησε τον άνθρωπο σε «ελπίδα ζώσα», ώστε η ύπαρξη του πιστού να χαρακτηρίζεται από την προσδοκία της σωτηρίας και της φανέρωσης της δόξας του Θεού. Η χριστιανική ζωή, επομένως, σημαίνει σταθερή προσμονή της «μακαρίας ελπίδας» και επιμονή στην πίστη του Ευαγγελίου.

Η χριστιανική ελπίδα όμως διαφέρει ουσιαστικά από τις ανθρώπινες ελπίδες. Οι ανθρώπινες ελπίδες συνδέονται συνήθως με τα πράγματα του κόσμου και τις δυνατότητες της ανθρώπινης ύπαρξης. Αντίθετα, η χριστιανική ελπίδα δεν προέρχεται από τη φαντασία ή τη νοσταλγία του ανθρώπου, αλλά από τον ίδιο τον Θεό. Είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος και αποτέλεσμα της θείας χάρης. Ο απόστολος Παύλος τη χαρακτηρίζει «ελπίδα της κλήσεως του Θεού». Μέσα από τον λόγο του Ευαγγελίου και τα μυστήρια της Εκκλησίας αποκαλύπτεται αυτή η ελπίδα, και όποιος θέλει να ζήσει πραγματικά μέσα σε αυτήν πρέπει να αποδεχθεί το κάλεσμα του Θεού και να ζήσει σύμφωνα με την αλήθεια Του.

Η ελπίδα αυτή, συνέχισε ο π. Ιλαρίων, δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας μυστικιστικής εμπειρίας ή μαγικής επέμβασης. Είναι δώρο του Θεού που ενεργεί μέσα στον άνθρωπο με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Η ουσία της χριστιανικής ζωής συνοψίζεται σε αυτή τη δωρεά της ελπίδας. Το περιεχόμενο της χριστιανικής ελπίδας είναι η σωτηρία, δηλαδή η ζωή μαζί με τον Χριστό. Μόνο μέσα στη σχέση με τον Χριστό η ανθρώπινη ύπαρξη γίνεται αληθινή ζωή. Αυτή η ζωή ολοκληρώνεται όταν ο Χριστός έρθει ξανά και χαρίσει την αιώνια ζωή στους ανθρώπους.

Η σωτηρία συνδέεται επίσης με την ελευθερία και τη λύτρωση. Η ελευθερία αυτή είναι απελευθέρωση από την εγωκεντρική προσκόλληση στον εαυτό μας και άνοιγμα προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Είναι η ελευθερία του ανθρώπου που ζει μέσα στη χάρη του Θεού και προσδοκά τη δόξα της αιώνιας ζωής. Αυτή η δόξα είναι η συμμετοχή στην αγάπη του Θεού.

Στη συνέχεια ο π. Ιλαρίων αναφέρθηκε τον ρόλο της Παναγίας στη ζωή των πιστών. Οι χριστιανοί εναποθέτουν την ελπίδα τους στη μητρική Της προστασία και ζητούν τη βοήθειά Της στον αγώνα της ζωής. Μέσα από την ακολουθία των Χαιρετισμών έχουν την ευκαιρία να πλησιάσουν το πρόσωπό Της, να αντλήσουν χαρά, δύναμη και υπομονή, και να ζητήσουν τη μεσιτεία Της προς τον Θεό. Η Παναγία υμνείται ως «πρεσβεία θερμή», «τείχος απροσμάχητον» και «πηγή ελέους», δηλαδή ως ισχυρή προστάτιδα και καταφύγιο του κόσμου.

Ένας σημαντικός χαρακτηρισμός που της αποδίδουν οι Πατέρες της Εκκλησίας είναι ότι είναι «θρόνος του Θεού». Η εικόνα αυτή προέρχεται από το όραμα του προφήτη Ησαΐα, όπου ο Θεός παρουσιάζεται καθισμένος σε υψηλό θρόνο. Οι υμνογράφοι της Εκκλησίας χρησιμοποιούν αυτή την εικόνα για να δείξουν τον ρόλο της Παναγίας στο μυστήριο της Ενανθρώπησης. Η Παναγία έγινε ο ζωντανός θρόνος πάνω στον οποίο αναπαύθηκε ο ίδιος ο Θεός Λόγος, όταν έλαβε ανθρώπινη φύση. Για τον λόγο αυτό υμνείται ως «θρόνος πύρινος του Παντοκράτορος», «παλάτι ευρύχωρο» και «θρόνος χερουβικός».

Τέλος έκανε αναφορά στην ιδιαίτερη θέση της Θεοτόκου δίπλα στον Χριστό. Όπως ερμηνεύει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, η Παναγία στέκεται στα δεξιά του Θεού, επειδή υπήρξε ο αληθινός θρόνος Του. Η αγάπη και ο πόνος Της φανερώθηκαν ιδιαίτερα όταν στεκόταν κάτω από τον Σταυρό του Χριστού. Παρ' όλη τη μεγάλη θλίψη Της, παρέμεινε με τη δύναμη του Θεού, ώστε να γίνει παρηγοριά των αποστόλων και ολόκληρης της Εκκλησίας. Οι άγιοι της Εκκλησίας συμβουλεύουν τους πιστούς να προσκολλώνται στην Παναγία, γιατί Εκείνη οδηγεί με ασφάλεια τους ανθρώπους στον Χριστό. Έτσι, καλούνται όλοι να την έχουν ως ελπίδα, σκέπη και καταφύγιο στις δυσκολίες της ζωής, ώστε με τις πρεσβείες Της να οδηγηθούν τελικά στη σωτηρία και στη συνάντηση με τον Θεό.

«Να πάρουμε χαρά από το δοχείο της χαράς, να αντλήσουμε δύναμη και υπομονή στον αγώνα της ζωής, αλλά και να ζητήσουμε τη μητρική Της πρεσβεία στο θρόνο της θείας μεγαλοσύνης.»